

הלבבות טמאת מת פרק ג

א. אלו מטמאין במגע ובמשא ובאהל המת, אפלו נפל שלא נתקשרו אבריו בגידין, וכזית מבשר המת, וכזית נצל, ואבר מן החי ואבר מן המת שיש עליהן בשר כראוי, והשדרה, והגלגלת, ורב בנינו, ורב מנינו, ורבע עצמות מכל מקום אף על פי שאין בהן לא רב בנין ולא רב מנין, ורביעית דם, ורביעית דם תבוסה: הכל שתים עשרה.

ב. ואלו מטמאין במגע ובמשא, ואין מטמאין באהל אבר מן החי שחסר בשרו, ואבר מן המת שחסר בשרו או עצמו, והשדרה שחסרה ואין בה רבע עצמות, והגלגלת שחסרה ואין בה רבע עצמות, ועצם אחד אפלו כשעורה, וארץ העמים, ובית הפרס: הכל שבעה.

ג. הגולל והדפק מטמאין במגע ובאהל כקבר, ואינן מטמאין במשא. הרקב מטמא באהל ובמשא, ואינו מטמא במגע.

ד. טמאת רבע עצמות באהל, וטמאת רביעית דם, וטמאת אבר שאין עליו בשר כראוי בין מן המת בין מן החי יראה לי שכלן, טמאתן אינה דין תורה: שהרי אין הנזיר מגלח עליהן, כמו שבארנו בנזירות; ואין חיבין עליהן על ביאת המקדש, וכל הטמא בטמאה של תורה חייב על ביאת המקדש. לפיכך אני אומר שכל טמאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה, אינה דין תורה.

ה. אין רקב המת מטמא עד שיקבר ערם, בארון שלשיש או שלזכוכית וכיוצא בהן, ויהיה כלו שלם: חסר ממנו אבר, או שנקבר בכסותו, או בארון שלעץ או שלמתכת אין רקבו טמא, מפני שרקב הכסות או רקב העץ או חלודת המתכת תתערב ברקב בהיותו. ורקב המטמא שנתערב בו עפר כל שהוא, הרי הוא בטמאתו. ולא אמרו רקב, אלא למת בלבד; אבל הרוג, אין לו רקב.

ו. קברו שני מתים כאחד, או שגזזו שערו או צפרניו וקברום עמו, או שקברו אשה עברה ועברה במעייה אין להן רקב. טחן המת עד שנעשה רקב, אינו מטמא עד שירקוב מאליו. טחנו כלו, והניחו עד שהרקוב, או שהרקוב מקצתו כשהוא חי, ומת והרקוב כלו הרי זה ספק; ואם נטמא למלוא חפנים מרקב זה, הרי זה טמא בספק.

ז. מלוא חפנים ועוד מעפר הנמצא תחת המת, או מעפר הנמצא בקבר, ואין ידוע מה טיבו, אם הוא רקב שמטמא באהל, או אינו אלא עפר שנתלכלך בנצל המת ודמו הרי זה מטמא במשא ובאהל: שהרי יש במלוא חפנים ועוד, מלוא חפנים רקב. ויראה לי שאף טמאה זו, מדברי סופרים.

ח. המת שנשרף, ושלדו קיימת, והיא השדרה והצלעות הרי זה מטמא כמת שלם, ואין צריך לומר אם נחרד; אבל אם נשרף עד שנתבלבלה צורת תבניתו, טהור. וכן שפיר מרקם שטרפו במים טהור, שהרי נתבלבלה צורתו.

ט. בשר המת שנפרד ונעשה כקמח, טהור; וכן אפר השרופין, טהור. וכן התולעים הנהוין מבשר המת, בין חיים בין מתים

טהורין. וכבר בארנו שהמוח כבשר בכל מקום בין במת, בין בנבלה ושרץ.

י. עור האדם כבשרו. ואם עבדו כל צרכו, או הלך בו כדי עבדה הרי זה טהור, מן התורה; אבל מדבריהם, מטמא בכזית כבשר המת גזרה, שלא להרגיל בני אדם לעבד עורות האדם וישתמשו בהן.

יא. עור הבא כנגד פניו שלאדם כשיוולד בין שהיה חי ואמו חיה, בין שנולד מת ואמו מתה הרי זה טהור, מפני שהוא כמו פרש או צואה וקיא וכיוצא בהן.

יב. כל שבמת, טמא חוץ מן השנים והשער והצפרן, הואיל וגזען מחליף; ובשעת חבורן, הכל טמא. כיצד: המת בחוץ, ושערו בתוך הבית נטמא כל אשר בבית; וכן הנוגע בשערו או בשניו או בצפרניו, כשהן מחברין נטמא.

יג. שערו העומד להגזז, וצפרנו העומד להנטל הואיל והן עומדין להנטל, יש בהן ספק; לפיכך הנוגע בהן, הרי הוא ספק טמא.

יד. כל משקה היוצא מן המת, טהור חוץ מדמו; וכל מראה דמים מן המת טמא, כמו שבארנו. ומפני מה לא גזרו על משקה המת, כדרך שגזרו על משקין היוצאין מכל הטמאין: מפני שהמת הכל בדלין ממנו, לא גזרו על משקיו.

טו. כבד שנמוחה מטמאה ברביעית, מפני שהיא כדם קופה. דם קטן, שיצא כלו אם אין בו רביעית טהור, אף על פי שהוא כל דם שבו.

טז. ואלו, אם חסרו כל שהוא, טהורין רביעית דם, ועצם כשעורה, וכזית בשר, וכזית נצל, ומלוא חפנים רקב, ואבר מן החי שחסר מעצמו כל שהוא.

הלכות טמאת מת פרק ד

א. רביעית דם הבאה משני מתים, טהורה עד שתהיה הרביעית ממת אחד. שדירה שנגמרה משני מתים, כגון שהיו מקצת החליות מאחד ותשלומן ממת אחר, וכן הגלגלת שלשני מתים, ורבע עצמות משני מתים, ואבר מן המת משני מתים כל אלו אינן מטמאין באהל, אלא במגע ובמשא כשאר כל העצמות.

ב. אבר מן החי משני אנשים, טהור; אפלו מאיש אחד אם נחלק לשנים, טהור. כזית בשר משני מתים, וכזית נצל משני מתים, ומלוא חפנים רקב משני מתים שכל אחד מהן יש לו רקב הרי אלו מצטרפין זה עם זה; וכן פחצי זית בשר, וכחצי זית נצל מצטרפין זה עם זה. ושאר כל הטמאות שבמת אין מצטרפין זה עם זה, מפני שלא שוו בשעוריהן.

ג. עצם כשעורה שנחלק לשנים, מטמא במשא; וכן רבע עצמות ממת אחד שנדקדקו, ואין בכל אחד מהם עצם כשעורה מטמאין באהל, כאלו לא נדקדקו. כזית מן המת שחתכו חלקים, ורדדו ודבקו מטמא באהל ובמשא; ואינו מטמא

במגע קצתו, אף על פי שחברו שאין חברי אדם, חבור. כזית שלם, שהתיכו טמא; היה מפרד, והתיכו טהור.

ד. שדרה שנגרדו רב חליות שלה אף על פי ששלדה קימת, אינה מטמאה באהל; ובזמן שהיא בתוך הקבר אפלו משברת, ואפלו מכתת מטמאה באהל, מפני שהקבר מצרפה.

ה. כל המטמאין באהל שנחלקו, והכניסן לתוך הבית האהל מצרפן, ומטמאין באהל. עצם שיש עליו כזית בשר בידי שמים, והכניס מקצתו לפני מן הבית נטמא הבית. שני עצמות, ועליהם כשני חציי זיתים בשר, והכניס מקצתן לפני הבית טמא; ואם היה הבשר תחוב בעצמות בידי אדם, הבית טהור שאין חברי אדם, חבור.

ו. מלוא חפנים רקב שנתפזר בתוך הבית, הבית טמא. רביעית דם שנבלעה בתוך הבית, הבית טהור להפא; וכל שהיה בו בעת שנבלעה הרביעית בארץ, טמא. כזית מן המת שאבד בתוך הבית, ובקש ולא נמצא הבית טהור; ולכשימצא הבית טמא למפרע, מעת שאבד עד שנמצא.

ז. רביעית דם שנשפך באויר אם קרש, או שהיה במקום אשברן, והוא המקום הנמוך כמו גמה, והאהיל המאהיל על מקצתו נטמא. נשפך על האסקפה במורד, בין לפני בין לחוץ הבית טהור, שהרי לא נח הדם על האסקפה; ואם היתה האסקפה אשברן, או שקרש הדם עליה הבית טמא.

ח. רביעית דם שנבלעה בכסות אם מתכפסת, ויוצא ממנה רביעית דם הרי זו הכסות מטמאה במגע ובמשא ובאהל. ואם לאו אינה מטמאה באהל, והרי היא ככסות שנגעה במת: שפל הבלוע שאינו יכול לצאת, טהור.

ט. פיצד משערין אותה: מכבסין אותה במים, ומביא מים כמדתן, ונותן לתוכן רביעית דם אם היה מראהן שווה, או שהיה מי הכבוס אדם יותר ממי המזג בידוע שיצא ממנה רביעית.

י. המשא והמגע והאהל, שלושה שמות הן. וכל שהוא משם אחד מצטרף, ומטמא; ומשני שמות אינו מצטרף, וטהור. פיצד: הנוגע בכשני חציי זיתים, או שנשא שני חציי זיתים בבית אחת, או שהאהיל על כשני חציי זיתים, או שהאהיל על חצי זית וחצי זית אחר מאהיל עליו, או שהיה הוא וחצי זית תחת האהל, והאהיל במקצת גופו על חצי זית אחר או האהיל חצי זית על מקצתו הכל טמאים, מפני שהוא שם אחד.

יא. אבל הנוגע בחצי זית או הנושא חצי זית, ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית, או שהאהיל עליו חצי זית אחר, או שהאהיל הוא על חצי זית אחר, וכן הנוגע בחצי זית ונשא חצי זית אחר הכל טהורים: שאין המגע מצטרף עם המשא, לא במת ולא בשאר טמאות; ולא המגע מצטרף עם האהל, ולא האהל מצטרף עם המשא.

הַלְבוֹת טִמְאָת מֵת פָּרַק ה

א. כָּל הַמְטִמְאִין מִחַמַּת הַמֵּת, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים טִמְאִים טִמְאָת שְׁבַעָה. כִּי־צַד : אָדָם אוֹ כָּלִי שֶׁנִּגְעַ בְּדִבְרֵים שֶׁמְטִמְאִין מִן הַמֵּת בַּמָּגַע, אוֹ שֶׁנִּטְמָא בְּאַהֲל בְּאַחַד מִדִּבְרֵים שֶׁמְטִמְאִין בְּאַהֲל, וְכֵן אָדָם שֶׁנִּשָּׂא דְּבָרִים שֶׁמְטִמְאִין מִן הַמֵּת בַּמִּשְׁאָה כָּל טִמְאִים טִמְאָת שְׁבַעָה, שֶׁנֶּאֱמָר "כָּל-הַבָּא אֶל-הָאֹהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאַהֲל, יִטְמָא שְׁבַעֵת יָמִים" (במדבר יט, יד).

ב. אָדָם שֶׁנִּטְמָא בַּמֵּת, וְכָלִים שֶׁיִּגְע בָּהֶן אָדָם זֶה טִמְאִין טִמְאָת שְׁבַעָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכִפַּסְתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּטְהַרְתֶּם" (במדבר לא, כד). אֲבָל אָדָם שֶׁיִּגְע בְּאָדָם שֶׁנִּטְמָא בַּמֵּת בֵּין שֶׁנִּגְע בּוֹ אַחֵר שֶׁפָּרַשׁ מִמְטִמְאָיו, בֵּין שֶׁנִּגְע בּוֹ כִּשְׁהוּא עֹדִין נֹוֹגַע בַּמֵּת הֲרִי זֶה הַשְּׁנִי טִמָּא טִמְאָת עָרֵב, שֶׁנֶּאֱמָר "וְהִנֵּפֶשׁ הַנִּגְעָת, תִּטְמָא עַד-הָעָרֵב" (במדבר יט, כב).

ג. זֶה הוּא, דִּין תּוֹרָה; אֲבָל מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים, הַנּוֹגַע בַּמֵּת וְנִגְע בְּאָדָם אַחֵר, וְעֹדִין הוּא מִחֻבֵּר בַּמֵּת שֶׁנִּיהֵן טִמְאִין טִמְאָת שְׁבַעָה, וְכֵאלוֹ נִגַּע זֶה הַשְּׁנִי בַּמֵּת עֲצָמוֹ. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, לְעִנְיַן תְּרוּמָה וּקְדָשִׁים; אֲבָל לְנִזְיָר וּלְעוֹשֶׂה פֶסַח, בֵּין בְּשַׁעַת חֲבוּר בֵּין אַחֵר שֶׁפָּרַשׁ אִינוֹ טִמָּא אֶלָּא טִמְאָת עָרֵב, כְּדִין תּוֹרָה.

ד. כָּלִים שֶׁנִּטְמָאוּ בַּמֵּת, בֵּין בַּמָּגַע בֵּין בְּאַהֲל הֲרִי הֵן לְנוֹגַע בָּהֶן, כְּנוֹגַע בַּמֵּת עֲצָמוֹ; מָה הַמֵּת מְטִמָּא הַנּוֹגַע בּוֹ, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים, טִמְאָת שְׁבַעָה אִף כָּלִים שֶׁנִּטְמָאוּ בַּמֵּת, הֵן וְהַכָּלִים אוֹ הָאָדָם שֶׁיִּגְע בָּהֶן, טִמְאִין טִמְאָת שְׁבַעָה: שֶׁנֶּאֱמָר "בְּחֹל-חֶרֶב אוֹ בַּמֵּת" (במדבר יט, טז), מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שֶׁהַחֶרֶב בַּמֵּת. וְהוּא הַדִּין לְשָׂאֵר כָּלִים, בֵּין כָּלִי מִתְכוּת בֵּין כָּלִי שֶׁטָּף וּבִגְדִים.

ה. הֲרִי הוּא אוֹמֵר "כָּל הָרֶג נֶפֶשׁ וְכָל נִגַּע בְּחֹל" (במדבר לא, טז): וְכִי תַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שֶׁזֶה יָרָה חֵץ וְהָרֶג, זָרַק אֶבֶן וְהָרֶג נִטְמָא שְׁבַעֵת יָמִים; אֶלָּא הוֹרֵג נֶפֶשׁ בְּחֶרֶב וְכִיּוֹצֵא בָּהּ, מִפְּנֵי שֶׁנִּטְמָא בְּנִגְיַעְתּוֹ בְּכָלִי שֶׁהָרֶג בּוֹ שֶׁהֲרִי נִגַּע הַכָּלִי בַּמֵּת.

ו. וּמִנֵּין שְׂאֵף הַכָּלִים הַנּוֹגְעִין בְּאָדָם שֶׁנִּגְע בְּכָלִים שֶׁנִּטְמָאוּ בַּמֵּת, טִמְאִים טִמְאָת שְׁבַעָה שֶׁהֲרִי הוּא אוֹמֵר "וְכִפַּסְתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּטְהַרְתֶּם" (במדבר לא, כד): הֵא לְמַדְתָּ שֶׁכָּל אָדָם הַטִּמָּא טִמְאָת שְׁבַעָה, מְטִמָּא בְּגָדִים טִמְאָת שְׁבַעָה.

ז. נִמְצְאָת אוֹמֵר, אָדָם שֶׁנִּגְע בַּמֵּת, וְאָדָם בְּאָדָם אַחֵר הָרֹאשׁוֹן טִמָּא טִמְאָת שְׁבַעָה, וְהַשְּׁנִי טִמְאָת עָרֵב. כָּלִים הַנּוֹגְעִין בַּמֵּת, וְכָלִים בְּכָלִים שֶׁנִּיהֵן טִמְאִין טִמְאָת שְׁבַעָה; הַשְּׁלִישִׁי, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים טִמָּא טִמְאָת עָרֵב. כָּלִים הַנּוֹגְעִין בַּמֵּת, וְאָדָם בְּכָלִים, וְכָלִים בְּאָדָם שֶׁלִּשְׁתֵּן טִמְאִין טִמְאָת שְׁבַעָה; הַרְבִּיעִי, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים טִמָּא טִמָּא טִמְאָת עָרֵב.

ח. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, לְעִנְיַן תְּרוּמָה וּקְדָשִׁים; אֲבָל לְחִיב כֶּרֶת עַל בִּיאַת מְקַדָּשׁ, אוֹ עַל אֲכִילַת קְדָשִׁים אִינוֹ חִיב אֶלָּא הַשְּׁנִים בְּלִבָּד, הָרֹאשׁוֹן שֶׁנִּגְע בַּמֵּת וְהַשְּׁנִי שֶׁנִּגְע בּוֹ, כְּדִין תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְכָל אֲשֶׁר-יִגַּע-בּוֹ הַטִּמָּא, יִטְמָא" (במדבר יט, כב). אֲבָל הַנּוֹגַע בְּכָלִים שֶׁנִּגְעוּ בְּאָדָם אוֹ בְּכָלִים שֶׁנִּגְעוּ בַּמֵּת פָּטוּר, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ בְּהַלְבוֹת בִּיאַת מְקַדָּשׁ: שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אִף עַל פִּי שֶׁהֵן דְּבָרֵי קְבָלָה, אֵינֶן דִּין תּוֹרָה שֶׁהֲרִי לֹא נִתְפָּרְשׁוּ בַּתּוֹרָה אֶלָּא

זֶה שְׁנִטְמָא בַּמֶּת שֶׁהוּא אָב, וְהַשְׁנִי הַנוֹגֵעַ בּוֹ שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן, בֵּין
אָדָם, בֵּין כָּלִים.

מ. כָּלִי חֶרֶס שְׁנֹגֵעַ בַּמֶּת, אוֹ שֶׁהִיָּה עִמּוֹ בְּאֶהֱל טָמֵא; וְאִינוּ
מְטַמֵּא לֹא אָדָם, וְלֹא כָלִי חֶרֶס אַחֵר, וְלֹא שְׂאֵר כָּלִים שְׂאִין כָּלִי
חֶרֶס נַעֲשֶׂה אָב הַטְּמֵאָה לְעוֹלָם, לֹא בַּמֶּת וְלֹא בְּשְׂאֵר טְמֵאוֹת.
וְזֶה דִּין תּוֹרָה, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא קִבְּלָהּ.

י. זֶה כָּלִל גָּדוֹל בְּטְמֵאוֹת: כָּל אָב טְמֵאָה מְטַמֵּא אָדָם וּמְטַמֵּא
בְּגָדִים וְכָלִים, בֵּין כָּלִי מִתְכוּת בֵּין כָּלִי שְׂטָף בֵּין כָּלִי חֶרֶס;
וְכָל הַמְטַמֵּא אָדָם וְכָלִים בְּנִגְיָעָה, הִרִי זֶה אָב טְמֵאָה. וְכָל וְלֹד
הַטְּמֵאוֹת, מְטַמֵּא אַכְלִין וּמִשְׁקִין; וְאִינוּ מְטַמֵּא לֹא אָדָם וְלֹא
כָּלִים, לֹא כָלִי חֶרֶס וְלֹא שְׂאֵר כָּלִים וּבְגָדִים.

יא. כָּל הַנוֹגֵעַ בָּאָב, הוּא הַנִּקְרָא רֹאשׁוֹן; וְהַנוֹגֵעַ בְּרֹאשׁוֹן,
נִקְרָא שְׁנִי; וְהַנוֹגֵעַ בְּשְׁנִי, נִקְרָא שְׁלִישִׁי; וְהַנוֹגֵעַ בְּשְׁלִישִׁי, נִקְרָא
רְבִיעִי. וְהִרֹאשׁוֹן וְשְׁלִמְטָה מִמֶּנּוּ, כָּלָן נִקְרָאִין וְלֹד הַטְּמֵאָה.

יב. כָּל הַמְטַמֵּא מִחֻמַּת הַמֶּת טְמֵאת שְׁבַעָה, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים
הוּא הַנִּקְרָא טָמֵא מֵת. וְהוּא אָב מַאֲבוֹת הַטְּמֵאוֹת, לְעִנְיַן טְמֵאת
תְּרוּמָה וְטְמֵאת קֳדָשִׁים כְּמוֹ שְׂבֵאֲרָנוּ, כְּדִי לְמִנּוֹת מִמֶּנּוּ רֹאשׁוֹן
וְשְׁנִי, וְכְדִי לְטָמֵא אָדָם וְכָלִים בְּמַגֵּעַ בְּשְׂאֵר אֲבוֹת הַטְּמֵאוֹת;
וְאִינוּ מְטַמֵּא בַּמִּשְׁא.

יג. כָּל הַמְטַמֵּא מִחֻמַּת הַמֶּת טְמֵאת עֶרֶב הוּא וְלֹד טְמֵאָה, וְהוּא
הִרֹאשׁוֹן לְטְמֵאָה; וְאִפְשָׁר שִׁיְהִיָּה הָרְבִיעִי מִן הַמֶּת, רֹאשׁוֹן
לְטְמֵאָה, כְּמוֹ שְׂבֵאֲרָנוּ לְעִנְיַן תְּרוּמָה וּקְדָשִׁים.

יד. אָדָם אוֹ כָּלִים שְׁנִטְמָאוּ בְּמַגֵּעַ אֶרֶץ הָעַמִּים, וּבֵית הַפָּרֶס,
אוֹ בְּמִשְׁאָן, אוֹ בְּמַגֵּעַ דָּם תְּבוּסָה וְגוֹלָל וְדָפֶק, אוֹ בְּאֶהֱלָן, וְכֵן
אָדָם שְׁנִטְמָא בַּמִּשְׁא דָּם תְּבוּסָה הִרִי אֵלּוּ כָּלָן וְכָל כִּיּוּצָא בָּהֶן,
אֲבוֹת טְמֵאוֹת שְׁלֹדְבָרִי סוֹפְרִים; וְכֵן בְּגָדִים הַמְטַמֵּאִין מִחֻמַּת
אֵלּוּ טְמֵאת שְׁבַעָה, כָּלָן אֲבוֹת הַטְּמֵאוֹת שְׁלֹדְבָרִי סוֹפְרִים.

טו. הָאֶהֱל עִצְמוֹ הַמֵּאֲהִיל עַל הַטְּמֵאָה אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִגְעָה
בּוֹ טְמֵאָה הִרִי הוּא טָמֵא טְמֵאת שְׁבַעָה מִן הַתּוֹרָה, וְהִרִי הוּא
כְּבִגְדִים שְׁנֹגְעוּ בַּמֶּת: שְׁנֵאמָר "וְהִזָּה עַל-הָאֶהֱל" (במדבר יט, יח).
בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּשֶׁהִיָּה הָאֶהֱל בְּגַד אוֹ שֶׁק אוֹ כָּלִי עֵץ אוֹ
עוֹר, אַחַד עוֹר בְּהִמָּה וְחִיָּה, בֵּין הַמִּתְרִין לְאֲכִילָה בֵּין הָאֲסוּרִין
לְאֲכִילָה שְׁנֵאמָר "וַיִּפְרֹשׂ אֶת-הָאֶהֱל, עַל-הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ, יט),
אִין קְרוּי אֶהֱל אֵלּא אָרִיג וְעוֹר כַּמִּשְׁכָּן.

טז. אֲבָל אִם הָיָה הָאֶהֱל נִסְרִין שְׁלֵעֵץ, כְּגוֹן הַתְּקֵרָה אוֹ הַמִּחְצֵלֶת
וְכִיּוּצָא בָּהֶן, אוֹ שֶׁהִיָּה עֵצִים, אוֹ שְׁלִמְתְּכַת הִרִי זֶה טְהוֹר; וְאִין
צָרִיךְ לוֹמַר שְׂאֵם הָיָה בְּנִין, שֶׁהוּא טְהוֹר. וְכָל מְקוֹם שְׁנֵאמָר
הַבֵּית טָמֵא, כְּלוּמָר אָדָם וְכָלִים שְׁבִכְל הַבֵּית. וְאִין לָךְ יוּצָא מִן
הָעֵץ שֶׁהוּא מְטַמֵּא טְמֵאת אֶהֱלִים, אֵלּא הַפִּשְׁתָּן בְּלִבָּד.

יז. בְּגָדִים הַנוֹגְעִין בַּמֶּת אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן כַּמֶּת לְטָמֵא אַחֲרִים
שְׁנֹגְעוּ בָּהֶן טְמֵאת שְׁבַעָה, אִינֵן כַּמֶּת לְטָמֵא בְּאֶהֱל וּבַמִּשְׁא:
שֶׁהַמִּשְׁא לִמַּת עִצְמוֹ אִינוּ מִפְּרֹשׁ כְּמוֹ שְׂבֵאֲרָנוּ, וּבְטְמֵאת אֶהֱל
הוּא אוֹמַר "אָדָם, כִּי-יָמוּת בְּאֶהֱל" (במדבר יט, יד). לְפִיכֵךְ הַנוּשָׂא
בְּגָדִים שְׁנֹגְעוּ בַּמֶּת וְלֹא נִגַּע בָּהֶן, וְכֵן הַמֵּאֲהִיל עֲלֵיהֶן, אוֹ
שֶׁהֵאֲהִילוּ עֲלָיו, אוֹ שֶׁהָיוּ עִמּוֹ בְּאֶהֱל הִרִי זֶה טְהוֹר. וְכֵן אָדָם

שְׁנֵטֶמָּא בַּמַּת, וְהָאֵהִיל עַל הַפְּלִים הָרִי הֵן טְהוּרִין, שְׂאִין טֶמָּא
מֵת מִטֶּמָּא אֵלָא בַּמַּגֵּעַ בְּלָבָד.

יח. הַמַּת אֵינוֹ מִטֶּמָּא מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב מִתְחַתּוֹ, וְלֹא מִדֶּף מֵעַל
גָּבִיו; אֵלָא אֶחָד כָּלִי שְׂיִגַּע בַּמַּת מְצִדּוֹ, אוֹ שֶׁהָיָה תְּחַתּוֹ, אוֹ עַל
גָּבִיו.

יט. פִּיצָד: עֲשֶׂרָה בְּגָדִים זֶה עַל גֵּב זֶה, וְהַמַּת לְמַעְלָה, וְעֲשֶׂרָה
בְּגָדִים אֲחֵרִים עַל גִּבּוֹ מְלַמְעָלָה בְּגַד הַנוֹגֵעַ בּוֹ, וְהַבְּגָד הַשֵּׁנִי
שְׂנִיגַע בַּבְּגָד שְׂנִיגַע בּוֹ שְׁנִיגַע טֶמָּאִין טֶמְאָת שְׂבָעָה; וְהַשְּׁלִישִׁי
טֶמָּא טֶמְאָת עָרֵב, בֵּין שְׁלַמְעָלָה בֵּין שְׁלַמְטָה; וְהָרְבִיעִי, וּמִן
הָרְבִיעִי וּלְמַטָּה, וּמִן הָרְבִיעִי וּלְמַעְלָה כָּלֵן טְהוּרִין: מָה שְׂאִין
כֵּן בַּמִּטְמָאִי מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב, כִּמּוֹ שְׂיִתְבָּאֵר בְּמִקּוּמוֹ.

כ. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים שְׁכָל הַבְּגָדִים אוֹ הַפְּלִים שֶׁתְּחַתּוֹ
וְשְׁלַמְעָלָה מִמֶּנּוּ טְהוּרִין, בְּשָׁלָא הִיָּתָה שֵׁם טֶמְאָה רְצוּצָה
וְלֹא טֶמְאָת אֵהֵל, אוֹ שֶׁהָיָה מְבַדִּיל בֵּינוֹ וּבֵין הַפְּלִים אָבָן, כִּמּוֹ
שְׂיִתְבָּאֵר.